

stres ordfører faktisk hævdede, uligheden her i landet? Det vil jeg godt høre ministerens svar på.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tænker naturligvis altid meget over, hvad konsekvenserne af de forskellige initiativer, jeg sætter i værk, er, både når det er lovforslag, og når det er andre former for initiativer. Det mener jeg at jeg har en klar forpligtelse til.

Jeg synes ikke, at fokus her er ulighed, og jeg mener ikke, at det er den vinkel, der er rimelig at sætte på det. For som jeg klart har understreget, er formålet at se på: Hvad er den rimelige aldersgrænse i forhold til boligstøttereglerne? Og der synes jeg, at det er fair og rimeligt at sige, at det må være en 18-års-grænse.

Hvordan konsekvenserne så er for de enkelte husstande afhænger jo helt og aldeles af, hvordan man indretter sig i forhold til de nye regler. Og derfor er det jo vanskeligt at sige noget om, hvordan konsekvensen af ændringen bliver for den enkelte familie.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Hvis et lovforslag, der handler om at reducere boligstøtten for omkring 15.000 familier i det her land, ikke har noget med ulighed eller lighed at gøre, er det måske meget svært at forstå, hvad der egentlig har noget med ulighed og lighed at gøre.

Når det, som det er for Det Radikale Venstres vedkommende, netop er sådan, at boligejerne i stigende grad oplever nogle meget store gevinster, og der altså her er en gruppe af lejere, der mister en boligstøtte, de ellers ville have fået, er der så ikke ud fra en ulighedsbetragtning grund til at tage det med ind i billedet?

Kl. 13.00

Tænker ministeren slet ikke over det perspektiv, når ministeren lægger et lovforslag frem som det her, at det selvfølgelig har en konsekvens for afstanden mellem boligejere og lejere? Det vil jeg godt vide.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan sige, at jeg selvfølgelig tænker over konsekvenserne, og jeg mener ikke, at det her skaber mere ulighed. Og jeg mener slet ikke, at det er rimeligt at gøre det op kontra de to forskellige boligformer, nemlig det at være lejer af sin bolig

og det at være ejer af sin bolig. Det har forskellige fordele og ulemper, som den enkelte person jo må gøre op med sig selv: Hvad er det, man helst vil? Hvor er det, man vil løbe en risiko? Hvor er det, man vil have en frihed til at flytte fra lejlighed til lejlighed osv.?

Det er to vidt forskellige boligformer, og jeg synes, det er vigtigt at fastholde, at vi skal have forskellige boligformer.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Regeringens socialminister, fru Eva Kjer Hansen, var her for ganske kort tid side ude og sige, at hun fandt, at uligheden i samfundet var ganske acceptabel, for når de stærkere blev stærkere, havde de flere kræfter til at hjælpe de svageste. Man kan så spørge: Hvor stærke skal de stærke være, og hvor svage skal de svage være, før de kan hjælpe hinanden?

Men er det her ikke et forslag, som i virkeligheden kan ses som et led i den her ulighedsdiskussion og -strategi, som ministeren sådan set fremlagde åbent og ærligt og forsvarede, indtil statsministeren måtte gå ind og bringe gemytterne til ro i debatten og kalde socialministeren til ro og sige, at det ikke er et princip for Venstre? Er det her i virkeligheden ikke et led i den strategi, som ministeren udtænkte på daværende tidspunkt?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nej, det mener jeg ikke det her handler om. Det her handler om at tage stilling til, hvornår det er rimeligt at betragte en person som et barn og en person som en voksen. Der synes jeg, det er rimeligt, at det er 18-års-grænsen, vi bruger – også i boligstøttereglerne.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jamen er det ikke korrekt, at enlige forældre med børn over 18 år fremover bliver væsentlig ringere stillet? Det er sådan, at man kan miste op til 1.000 kr. om måneden. Jeg ved godt, at de, som i dag får støtten, ikke bliver trukket i den, men de, som efter januar måned er forsørgere til børn over 18 år, kan miste op til 1.000 kr. om måneden, hvis de har to hjemmeboende børn. Det er da mange penge for en enlig forsørger med 200.000 kr. i indkomst, som fru Lissa Mathiasen også redegjorde for under debatten med ordførerne.